

До того ж послаблення централізації влади в результаті децентралізації може спричинити зростання свавілля місцевих чиновників та зростання незадоволення населення владою, включаючи центральну, яка не в змозі і нездатна буде захистити інтереси та права регіональних громад. Децентралізація може посилити відцентрові тенденції через вкрай низький рівень відповідальності держави перед адміністративно-територіальними суб'єктами.

Проблема децентралізації влади в Україні не є новою, проте залишається актуальною, оскільки за існуючої системи державотворення – управління занадто сконцентроване в центрі, не вистачає ресурсів і, відповідно, функціонування виконавчої влади на місцях є не досить динамічним, спостерігаються суперечності між місцевими органами влади, і, як результат – відчуженість людей від неї. З огляду на це потребує вдосконалення та приведення у відповідність з Конституцією України правове регулювання цих проблем. Насамперед це стосується розвитку місцевого самоврядування, стратегічного планування, і особливо бюджетної політики держави. Удосконалення місцевого управління, зокрема взаємодії органів державного управління та місцевого самоврядування, сьогодні залишається актуальним питанням. Для ефективного розв'язання питань місцевого значення потрібна модель, яка б забезпечувала необхідну єдність державної влади з одночасною самостійністю територіальних громад.

Реформуючи територіальну систему управління, необхідно враховувати потенційні загрози, у тому числі політичні, пов'язані з децентралізованим управлінням.

Сторожилова Уляна Леонідівна
к.е.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Український державний університет залізничного транспорт
м. Харків
Сторожилів Пилип Максимович
студент у галузі управління персоналом та економіки праці
Київський коледж комп'ютерних технологій та економіки НАУ
м. Київ

КОНВЕРГЕНЦІЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Сучасний ритм глобалізаційних трансформаційних змін наступного покоління, гіперконкурентне середовище бізнес процесів в світі, швидкі та досконалі цифрові та зелені нанотехнології відкривають нові унікальні можливості для розвитку будь якої держави світу та всього людства в цілому.

Стрімке зростання рівня розвитку країн світу обумовлюється ефективністю інноваційної політики уряду та терміном її впровадження на макро- та макрорівнях. Конвергенція України в контексті європейської інтеграції повинна відбуватися в масштабі використання комплексного підходу інтенсивних інвестиційних й інноваційних процесів, послідовних і ефективних національних стратегій в області розвитку країни. Потенціал України і її географічне розташування дозволяє їй стати однією з провідних країн світу, вносити ще більший вклад в історію людства. Однією з найважливіших складових державного курсу України на конвергентність в контексті європейської інтеграції є політична консолідація та зміцнення демократії.

Конвергентність України в контексті європейської інтеграції повинна ґрунтуватися на підвищенні індексу розвитку людського потенціалу (рівня комфортності життя, грамотності і довголіття), на політичній стабільності, забезпеченні мирного розвитку та плідного співробітництва з коректним списком правильно підібраних партнерів, зміцненні демократичних засад в українському суспільстві, відкритого доступу для вільного потоку технологій, ідей висококваліфікованих фахівців.

Комплексний підхід, перехід від старих схем роботи до нових, фундаментальні знання, вміння концентруватися, визначати пріоритети, мати випереджаюче мислення, гнучко і вчасно реагувати, використовувати великий практичний досвід, приймати збалансовані рішення є запорукою успішної конвергенції України в контексті європейської інтеграції.

Географічне розташування та інфраструктурний потенціал України дають змогу для оптимізації інвестімеджу, інноваційного переоснащення існуючих компаній в сучасні компанії наступного покоління та регіональну експансію. Створення бездоганного міжнародного іміджу, використання зелених нанотехнологій, цифровізація економіки, міжнародне співробітництво сприятимуть максимальному зближенню всієї України з Європейським Союзом та світом.

Шляхи державного стимулювання успішної конвергентності України в контексті європейської інтеграції:

- спрощення адміністративних процедур;
- цільові асигнування з бюджету, фінансування НДДКР державою та приватними інвесторами;
- власна інноваційна стратегія і активна участь в інноваційних програмах ЄС;
- розробка і реалізація регіональних стратегій інвестімеджу країни;
- інноваційна кооперація, активна розробка та впровадження інноваційних продуктів, створення інфраструктури для розвитку інноваційної діяльності;
- розвиток державно-приватного партнерства міжнародного співробітництва;

- розробка і реалізація регіональних стратегій інноваційного інвестиміджу власних територій;
- податкові кредити та кредитні гарантії на інвестиції, що здійснюються в інноваційну сферу;
- пільгове оподаткування організацій, які здійснюють наукові розробки;
- створення наукової інфраструктури у регіонах;
- залучення інвестицій для фінансування інноваційної діяльності;
- розвиток наукової інфраструктури, створення технологічних парків;
- надання державних грантів, пряме державне фінансування (цільові безоплатні субсидії, пільгові кредити);
- налагодження міжнародного економічного і культурного співробітництва;
- залучення іноземних інвестицій в економіку, міжнародне співробітництво в інноваційній діяльності;
- державно-приватне партнерство, розвиток підприємництва, як провідного чинника соціально-економічного зростання;
- відкриття всіх можливих варіантів для розвитку великого, середнього і малого бізнесу;
- створення умов динамічного, збалансованого і стійкого соціально-економічного розвитку;
- підвищення рівня життя населення, рівня комфорту і максимальне забезпечення всіх соціальних стандартів;
- розвиток зовнішньоекономічної діяльності та активний вихід на міжнародні ринки;
- активна участь в міжнародному співробітництві з питань регіональної політики і регіонального розвитку;
- гармонізація національного законодавства зовнішньоекономічної діяльності України з нормами і стандартами Європейського союзу.

Шаталова Людмила Семенівна
доцент кафедри економіки, права та управління бізнесом, к.е.н.
Одеський державний економічний університет
м. Одеса

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

З теорії державного регулювання економіки відомо, що ринок та держава взаємодоповнюють один одного. Ринок, виступаючи локомотивом економічного розвитку, спроможний забезпечувати ефективність економічних систем. Водночас ринок має певні вади, зокрема, він дає багатшим та ефективнішим більше, а біднішим менше. Недоліки ринку повинна згладжувати держава. Лише в тісній взаємодопомозі та гармонійному співіснуванні ринку та